

Αίτηση αναιρέσεως του G. Krikorian, της S. Krikorian, το γένος Tatoyan, και του Association Euro-Armenie που ασκήθηκε στις 16 Ιανουαρίου 2004 κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα), της 17ης Δεκεμβρίου 2003, επί της υποθέσεως T-346/03, G. Krikorian κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, Συμβουλίου και Επιτροπής και κατά της διατάξεως του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 2003 επί της υποθέσεως T-346/03R, όπου ήσαν διάδικοι οι G. Krikorian κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, Συμβουλίου και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-18/04 P)

(2004/C 94/37)

Ο G. Krikorian, η S. Krikorian, το γένος Tatoyan και το Association Euro-Armenie, άσκησαν στις 16 Ιανουαρίου 2004 αίτηση ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2003 επί της υποθέσεως T-346/03, G. Krikorian κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, Συμβουλίου και Επιτροπής και κατά της διατάξεως του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 2003 επί της υποθέσεως T-346/03R, όπου ήσαν διάδικοι οι G. Krikorian κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, Συμβουλίου και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

- 1) Να ακυρώσει στο σύνολό της τη διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2003, η οποία επιδόθηκε με συστημένη επιστολή που παραλήφθηκε στις 6 Ιανουαρίου 2004 και με την οποία το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) απέρριψε στην υπόθεση T-346/03, G. Krikorian κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου, Συμβουλίου και Επιτροπής, κατ' εφαρμογή του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, την αγωγή αποζημιώσεως των αναιρεσιβαλλόντων ως προδήλως στερούμενη παντελώς νομικής βάσεως.
- 2) Να ακυρώσει στο σύνολό της τη διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2003, η οποία επιδόθηκε με συστημένη επιστολή που παραλήφθηκε στις 6 Ιανουαρίου 2004 και με την οποία ο Πρόεδρος του ως άνω Πρωτοδικείου έκρινε, στην υπόθεση T-346/03 R, ότι η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων κατέστη άνευ αντικειμένου.
- 3) Να δεχθεί στο σύνολό τους τα πρωτοδικώς υποβληθέντα αιτήματα και κατά συνέπεια:
 - a. Να αναγνωρίσει ότι η απόφαση της 18ης Ιουνίου 1987, με την οποία το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αναγνώρισε την ιστορική πραγματικότητα της γενοκτονίας των Αρμενίων — που διέπραξε η κυβέρνηση των Νεοτούρκων το 1915 σε βάρος 1 500 000 αδών θυμάτων Αρμενίων — και η οποία με τη μη αναγνώρισή της από τη σημερινή Τουρκία αποτελεί αδιαμφισβήτητο εμπόδιο για την εξέταση της προσχωρήσεως αυτού του κράτους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, συνιστά

πράξη που θεμελιώνει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στους Ευρωπαίους πολίτες αρμενικής καταγωγής και έχει δεσμευτική νομική ισχύ έναντι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

- β. Να αναγνωρίσει ότι, παραλείποντας παντελώς να συναγάγει τις πολιτικές και νομικές συνέπειες της προπαρατεθείσας αποφάσεως, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων παραβίασαν κατάφωρα το κοινοτικό δίκαιο σε βάρος των αναιρεσιόντων.
- γ. Να υποχρεώσει τα ανωτέρω τρία κοινοτικά όργανα να καταβάλουν, εις ολόκληρον το καθένα, το ποσό του 1,00 ΙJ (ενός ευρώ) σε καθέναν από τους αναιρεσιόντες ως ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστησαν από την ανωτέρω παραβίαση του κοινοτικού δικαίου που καταλογίζεται στα όργανα αυτά.Επικουρικώς,

Αφού ακυρώσει στο σύνολό τους τις αναιρεσιβαλλόμενες διατάξεις:

- 4) Να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο για να την κρίνει.
- 5) Να υποχρεώσει το Πρωτοδικείο να δεσμευτεί ως προς τα νομικά ζητήματα που έχουν επιλυθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου και ιδιαιτέρως σε ότι αφορά τη δεσμευτική νομική ισχύ έναντι των αναιρεσιβαλλομένων οργάνων της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Ιουνίου 1987, η οποία δημιούργησε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη στους αναιρεσιόντες ότι τα κοινοτικά όργανα θα τηρήσουν ενιαία γραμμή ως προς το περιεχόμενο της ανωτέρω αποφάσεως.

Εν πάση περιπτώσει,

- 6) Να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα τα ανωτέρω κοινοτικά όργανα, εις ολόκληρον το καθένα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

- Πλημμέλειες της διαδικασίας που επέφεραν βλάβη στα συμφέροντα των αναιρεσιόντων: 1. Απορρίπτοντας την αγωγή αποζημιώσεως το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας.
2. Καταδικάζοντας τους αναιρεσιόντες στα δικαστικά έξοδα, το Πρωτοδικείο παρέβη το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας και επίσης δεν αιτιολόγησε επαρκώς τη διάταξή του.
 3. Εξάλλου, η έρευνα της αναιρεσιβαλλόμενης διατάξεως αποκαλύπτει παράβαση των άρθρων 6, πρώτο εδάφιο, και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως περί προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του άρθρου 1 του πρόσθετου πρωτοκόλλου του καθώς και παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.